

Ivány Balázs ÖNKÉNTÉLEN

micsoda önkéntelen bizalommal rügyeznek idén is a fák
úr és magma határolt térfogatban oszlik el illatuk
röppenve s aztán száradnak nyárrá a hónapok repedt medrében
el innen el kiáltják átszellemült arccal életünk áruló piaci kofák
pipacs legyen a színe e végérvényes elszakadásnak vagy püspöklila
ül fekszik áll később elengedni látszik a szerelem a kapcsokat
lánc lehull köldökszinór elomlik lüktetés tompulása metsz
élve szállunk a földgömb felszínével párhuzamosan majd arra merőlegesen amint
simult hullámok tébolyító nyugalma borítja a felmart horizontot már

kép | [flickr.com](https://www.flickr.com/photos/ivadybalazs/)